

Forhold, naar dennes Formue eller Indtægt ligger over Sygekassegrænserne.

Endvidere er i Forsorgslovens § 248 Stk. 1 affattet saaledes:

Naar en Person, som *ikke er sygeforsikret*, lider af en hyppig tilbagevendende eller uheldelig Sygdom eller Legemssvaghed, er han, for saa vidt de i Stk. 2 fastsatte Betingelser er til Stede, berettiget til paa Grund af Sygdom eller Invaliditet af sin Opholdskommune at faa *Hjælp til Underhold* for sig og sin Familie *svarende til, hvad der vilde kunne være ydet ham gennem Invalideforsikringen*. I *Trangstilfælde* er han endvidere berettiget til *Hjælp til Kur og Pleje*.

Medens Hjælpen efter § 247 kun kan ydes til nydende Sygekassemedlemmer, angaar § 248, som anført, Tilfælde, hvor vedkommende end ikke har kunnet sygeforsikres. Man har da ment det rimeligt, naar Trangsbetingelsen blev fjernet, at fastsætte en økonomisk Grænse for dem, der kan være berettigede til Hjælpen, og ved en Tilføjelse til § 248, Stk. 2, har man valgt *Sygekassegrænserne*. De økonomiske Betingelser for Hjælp efter § 247 og § 248 bliver saaledes de samme.

Loven traadte i Kraft 1. April 1939.

Den samlede *Merudgift* er anslaaet til ca. 320 000 Kr. Heraf skal Opholdskommunen udrede ca. 96 000 Kr., den fælleskommunale Udligningsfond ca. 96 000 Kr., medens ca. 128 000 Kr. vil være Genstand for mellemkommunal Refusion.

Princippet i Lovforslaget fik Tilslutning fra alle Sider. Derimod ønskede baade Venstre, Det konservative Folkeparti og Bondepartiet Ændringer i *Refusionsreglerne*.

Venstre fandt det naturligst, naar Hjælpen nu blev sat til et bestemt Beløb, at *Staten* saa overtog en Del af Bekostningen herved, og man stillede i begge Ting Ændringsforslag om, at *Staten* overtog samme Part af Udgifterne til Hjælp til kronisk syge i Medfør af §§ 247—50 som af Udgifterne til *Børnebidrag*, nemlig $\frac{4}{7}$. *Socialministeren* gjorde heroverfor gældende, at det jo ikke blot drejede sig om Refusion af en Merudgift paa godt 300 000 Kr. som Følge af Trangsbetingelsens Udeladelse, men om Fordelingen af hele Hjælpen til de kronisk syge — ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. —, og en saadan Byrde havde Finansministeren ikke ment at kunne paatage sig. — Ændringsforslaget forkastedes i Landstinget